

Underbilag I til bilag 1.

Th. Hvims Cigarfabrik.

Hadsund, den 3. december 1953.

Hr. folketingsmand Oluf Pedersen,
folketinget, København.

Tak for brev af 30. f. m. og fortrykket, som jeg var glad ved at læse. „Aalborg Stiftstidende“'s referat svarer jo nogenlunde nøje til dette. Det glæder mig, at De er formand for udvalget.

Som De vil se af første bilag i sagen, er skaden overfor mig opstået ved 2 sendinger, jævnfør regning til banen af 18. marts og 10. juni 1952.

Originalfakturaerne, som begge bærer påtegning om at have været forevist bærerne, er udstedt henholdsvis 15. marts og 7. juni 1952.

Den første drejer sig om 30 000 cigaretter, hvis fakturaværdi lyder på 4 007 kr. 96 øre.

Den anden sending drejer sig om 125 000 cigaretter, og fakturaværdien er på 16 699 kr. 84 øre. 1 000 cigaretter vejer ca. 1,5 à 1,6 kg.

Sendingen af 15. marts har således vejlet ca. 50 kg, og sendingen af 7. juni har således vejlet ca. 200 kg, heri endda ikke tænkt særlig på emb.

Når ministeren opgør sendingen til 7 kg, stemmer 7 kg jo med det beløb, som jeg har fået udbetalt erstatning for, nemlig 7×25 kr. = 175 kr.; men det er da indlysende forkert at regne således, for man kan da ikke nøjes med at tegne interesse forud for en del af een sending, i den tanke, at der måske bliver så og så meget stjålet af denne. Med den erstatningsvillighed, jeg er blevet bekendt med, er der da ingen tvivl om, at banen ikke ville erkende, at det så netop var den andel, der var bleven stjålet, der var tegnet interesse for.

Endnu mere grelt stiller forholdet sig, når ministeren omtaler, at der er blevet betalt

1 kr. 75 øre for transporten. Dette beløb stemmer med, hvad en sending på 7 kg vil koste sendt som banemærkepakke fra København og hertil. (At ministeren fortolker således, fremgår også af, at han nævner, at havde afstanden været kortere, var taksten kun blevet 1 kr. 25 øre, som stemmer med banemærkeprisen). Der er bare det uheldige ved denne fremstilling fra ministerens side, at statsbaneloven § 44, 3. stk., lyder således:

„For banepakker, som ikke af afsenderen skal medgives noget ledsagerpapir, kan der ikke tegnes interesse i afleveringen“. Denne bestemmelse synes ministeren helt uvidende om. (Ved ledsagerpapir forstås fragtbrev).

Den samlede vægt af begge sendinger vil altså være mindst 250 kg, og fragten, der forlanges af banerne, er 9 kr. 60 øre pr. 100 kg, hvilket altså vil sige, at der i fragt er betalt 24 kr. og ikke som af ministeren sagt 1 kr. 75 øre. Begge sendingers fakturaværdi er altså 4 007 kr. 96 øre og 16 699 kr. 87 øre, tilsammen 20 707 kr. 83 øre.

Ministeren opgiver 1 pro mille pr. 100 km for at tegne interesse for godset.

1 pro mille af 20 707 kr. 83 øre vil altså sige 20 kr. 71 øre. Banen regner 441 km fra København og hertil, og interesse betales for hver påbegyndt 100 km. Dette vil altså sige, at der skal betales 5×20 kr. 71 øre = 103 kr. 55 øre for at have sikret de pågældende sendinger ved at tegne interesse, og det giver jo offentligheden et ganske forkert billede, når pressen kan referere, at mine interesser kunne være sikret med 3 kr. 60 øre i stedet for 103 kr. 55 øre. Som jeg nævnte sidst, udgør 103 kr. 55 øre stadigvæk ca. $\frac{1}{2}$ pct. af fakturabeløbet.